

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010444
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121010444.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného I. Y., nar. XX.XX.XXXX a spol., pre zločin krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 30.11.2021, sp. zn. 6T/6/2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.03.2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného I. Y., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 30.11.2021, sp. zn. 6T/6/2021 bol obžalovaný I. Y., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom O. Z. Y. XXXX/XX, U., uznaný vinným zo spáchania v bode 1) až 3) pokračovací zločin krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a, písmeno b, odsek 3 písmeno b Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

v bode 1/ obžalovaný I. Y., obžalovaný R. T., obžalovaný R. S. po predchádzajúcej vzájomnej dohode v dobe medzi 9:00 hod. dňa 13.09.2020 do 7:30 hod. dňa 14.09.2020 I. Y. s R. T. na parkovisku na ulici Z. Y. pred bytovým domom číslo XX v U. pristúpili k zaparkovanému a uzamknutému osobnému motorovému vozidlu zn. Fiat Ducato s evidenčným číslom TT833GU, na ktorom I. Y. za pomoci skrutkovača otvoril zámok, následne telefonicky privolať obvineného R. S., ktorý k otvorenej dodávke pristavil svoje motorové vozidlo Audi A4 Avant s evidenčným číslom TT768HY, na čo do dodávky vstúpil minimálne I. Y. a z jej vnútorných priestorov vzal 2 ks uťahovačiek zn. Makita s prepravnými kuframi, dvoma nabíjačkami a štyrmi náhradnými batériami, 1 ks uhlovú brúsku zn. Makita, priemer 230 mm, 1 ks rotačný nivelizačný prístroj zn. Bosch so stojanom, 1 ks stavebné rádio zn. Makita, 1 ks nabíjacia stanica zn. Makita, 1 ks akumulátorová uťahovačka zn. Hilti, 1 ks elektrické miešadlo zn. Makita, ktoré najmenej s R. T. preložili do kufra vozidla zn. Audi A4 Avant s evidenčným číslom TT768HY, a s týmto vozidlom a odcudzeným náradím ich R. S. odviezol preč do Bieleho Kostola, kde ich spoločne predali, čím spôsobili C. H. škodu odcudzením náradia vo výške 320,- eur a škodu poškodením vozidla vo výške 77,80 eur,

v bode 2/ obžalovaný I. Y., obžalovaný L. B. dňa 17.09.2020 v čase medzi 01:35 hod. a 03:01 hod. v U. na R. ulici, po predchádzajúcej vzájomnej dohode I. Y. a L. B. vytlačením neuzamknutých dverí na zadnom vchode vnikli do chodby bytového domu číslo XX, prešli ku kočíkárni, kde sa pokúšali presne nezisteným spôsobom s použitím sily uzamknuté dvere otvoriť, čo sa napokon podarilo L. B. vypáčením dverí za pomoci skrutkovača, ktorý mu podal I. Y., a následne z takto otvorenej kočíkárne odcudzili bicykel značky Genesis čiernobielej farby, ktorý odtiaľ vyviezol L. B., čím svojím konaním spôsobili M. V. škodu vo výške 450,- eur,

v bode 3/ obžalovaný I. Y., obžalovaný M. Á. v čase medzi 19:00 hod. dňa 17.09.2020 a 11:30 hod. dňa 18.09.2020 v U. v bytovom dome na R. ulici číslo XX M. Á po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným I. Y. nezisteným predmetom vypáčil cylindrickú vložku zámku na vchodových dverách vedúcich do spoločných priestorov - kočíkarne, do ktorej následne vnikli a odcudzili z nej horský bicykel čiernej farby, značky B-TWIN ROCK RIDER 520 s výrobným číslom 982117, horský bicykel zn. CTM ELITE 1.0, doposiaľ nezisteného výrobného čísla, horský bicykel bielej farby zn. MERIDA JULIET, neznámeho výrobného čísla, čím spôsobil I. H. škodu krádežou bicyklov zn. B-TWIN ROCK RIDER 520 a CTM ELITE 1.0, vo výške 570,- eur a U. H. škodu krádežou bicykla zn. MERIDA JULIET vo výške 550,- eur,

Za tieto skutky okresný súd uložil obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovaným I. Y., R. T., R. S. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Y. XX, U. škodu vo výške 277,80 Eur (dvesto sedemdesiat sedem eur, osemdesiat centov).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku, sa poškodeného C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Y. XX, U., odkázal so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovaným I. Y. a L. B. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému M. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, U. škodu vo výške 450,00 Eur (štyristo päťdesiat eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku, sa poškodeného M. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, U., odkázal so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovaným I. Y. a M. Á. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému U. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, U. škodu vo výške 400,- Eur (štyristo eur).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovaným I. Y. a M. Á. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, U. škodu vo výške 370,00 Eur (tristo sedemdesiat eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku, sa poškodeného I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, U., odkázal so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 787-800 spisu.

Z obsahu spisu vyplýva, že prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala na Okresný súd Trnava dňa 04.03.2021 obžalobu pod sp. zn. 2Pv 409/20/2207-79 zo dňa 03.03.2021, ktorou kládla obžalovanému I. Y. za vinu spáchanie zločinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorých sa obžalovaný mal dopustiť na skutkovom základe obžaloby v bodoch 1) až 3).

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 30.11.2021 po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. V dôsledku vyhlásenia o vine okresný súd rozhodol o tom, že vykoná dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste. Okresný súd následne vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, oboznámil sa s listinnými dôkazmi - odborné vyjadrenie vypracované: Autokely Slovakia s. r. o. na č. I. 322, odborné vyjadrenie vypracované: Záložňa M. M. na č. I. 323, odborné vyjadrenie vypracované: Záložňa U. D. -

SEZAM na č. I. 324, odborné vyjadrenie vypracované: EXTER s. r. o. na č. I. 325, odborné vyjadrenie vypracované: EXTER s. r. o. na č. I. 326, odborné vyjadrenie vypracované: BESTRENT s. r. o. na č. I. 327 - 328, odborné vyjadrenie vypracované: Stavservis na č. I. 323, odpis registra trestov I. Y., lustrácia CESDAP I. Y., hodnotenie z ÚVV a ÚVTOS pre I. Y., lustrácia ZVJS pre I. Y.

Vo vzťahu k uloženiu trestu okresný súd uviedol, že z odpisu registra trestov vyplýva, že v ňom má obžalovaný 6 záznamov a to dva záznamy z roku 2007, jeden záznam z roku 2008, jeden záznam z roku 2010, jeden záznam z roku 2016, posledný záznam z roku 2020. Odsúdenia sa týkajú najmä majetkovej trestnej činnosti a drogovej trestnej činnosti. Z lustrácie centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že v ňom má obžalovaný 11 záznamov, najmä na úseku dopravy. Z hodnotenia ÚVTOS a ÚVV Leopoldov vyplývalo, že obžalovaný je vo výkone väzby na oddiele so štandardným režimom výkonu väzbu, nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje, konfliktné situácie nevyvoláva. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že momentálne je pracovne zaradený ako brigádír oddielu - vydávač stravy a jedenkrát bol disciplinárne odmenený a čaká na ďalšiu disciplinárnu odmenu. Návštevy vykonáva s priateľkou a jeho matkou.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu okresný súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Okresný súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu,

Pretože obžalovaný spáchal pokračovací zločin krádeže spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, okresný súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v súlade s § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona s poukazom aj na § 34 ods. 4 Trestného zákona, a to podľa zákonného ustanovenia § 212 ods. 3 Trestného zákona.

Pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody od 3 (troch) rokov do 10 (desať) rokov.

Okresný súd poukázal na ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona v tom smere, že pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, tak preto bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu o polovicu. Okresný súd poukázal tiež na ustanovenie § 38 ods. 8 Trestného zákona na to, že zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Rozdiel medzi dolnou hranicou 3 roky a hornou hranicou 10 rokov je 7 rokov v prepočte na mesiace 84 mesiacov z čoho predstavuje 1 - 42 mesiacov. Preto súd podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona upravil spodnú hranicu tak, že k spodnej hranici 36 mesiacom pripočítal 42 mesiacov, t. j. zvýšená spodná hranica je určená vo výške 78 mesiacov čo predstavuje 6 rokov a 6 mesiacov.

Okresný súd zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený.

Okresný súd poukazuje, že v zmysle záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016, v zmysle ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior

(od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu."

Pri mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam sa súd môže pohybovať v rozmedzí od 6 rokov 6 mesiacov do 10 rokov, vzhľadom na zníženie dolnej hranici 4 rokov a 4 mesiace o jednu tretinu. Pre úplnosť okresný súd uviedol, že k stanoveniu dolnej hranice dospel nasledovným postupom: 6 rokov a 6 mesiacov je 78 mesiacov, jedna tretina zo 78 mesiacov je 26, a preto 78 mesiacov mínus 26 mesiacov je 52 mesiacov, teda 4 roky a 4 mesiace.

Okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 4 mesiace, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný.

Okresný súd zohľadnil predovšetkým vyhlásenie obžalovaného o vine so všetkými s tým spojenými následkami, teda neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznannej viny, obmedzenie opravného prostriedku a vykonanie dokazovania o treste bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste (oproti konaniu o schválení dohody o vine a treste). Ďalej okresný súd zohľadnil samotný postoj obžalovaného, ktorý sa ku skutku priznal, rozsiahlo o skutku vypovedal a úprimne skutok oľutoval. Okresný súd teda zohľadnil u obžalovaného aj jeho rozhodnutie nevyužiť právo odoprieť vypovedať a vypovedať rozsiahlo ku skutku a k okolnostiam jeho spáchania.

Uloženie trestu na samej dolnej hranici trestnej sadzby preto treba považovať podľa názoru okresného súdu za benefit, ktorú získal obžalovaný, ktorý ku skutku a k okolnostiam jeho spáchania rozsiahlo vypovedal, usvedčoval seba a ostatných páchatel'ov, a jeho výpoveď bola podporená aj ďalšími zabezpečenými dôkazmi. Všetky tieto skutočnosti spolu s vyššie uvedenými skutočnosťami boli dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu k samej spodnej hranici trestnej sadzby.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku o treste podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu (č. l. 855 spisu).

Obžalovaný v odvolaní uvádza, že trest považuje za neprimerane prísny vzhľadom na okolnosti spáchania trestného činu, okolnosti súvisiace s priebehom trestného konania a pomery na jeho strane. Poukázal na nečinnosť okresného súdu po dobu viac ako 3 mesiacov, čím došlo k porušeniu zásady prednostného a urýchleného vybavovania väzobných vecí. Je toho názoru, že okrem mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, je tu aj dôvod na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a uloženie kratšieho trestu ako 4 roky a 4 mesiace. Rovnako ani zaradenie do výkonu trestu so stredným stupňom stráženia nepovažuje za nevyhnutné aj napriek tomu, že bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu a to z dôvodu, že k trestnej činnosti sa priznal, oľutoval spáchanie trestnej činnosti a bol nápomocný pri objasňovaní trestnej činnosti.

Vzhľadom k vyššie uvedenému navrhuje, aby Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku a podľa § 322 ods. 2 Trestného poriadku vo veci rozhodol sám.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 08.03.2022 za prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, obhajcu obžalovaného, obžalovaného, na ktorom oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, odpisom registra trestov ako aj podstatným obsahom spisu.

Zástupca Krajskej prokuratúry v Trnave uviedol, že považuje napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava za správny a zákonný ku všetkým jeho výrokom, preto podané odvolanie obžalovaného navrhol

ako nedôvodné zamietnuť. Rovnako nevzhladol u obžalovaného podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona tak ako sa domáha obžalovaný a to najmä s prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorý bol v minulosti 6 krát súdne trestaný. Obhajca obžalovaného uviedol, že je toho názoru, že po zohľadnení všetkých rozhodných skutočností, je trest uložený obžalovanému za neprimerane prísny a navrhuje uložiť trest odňatia slobody nižší ako bol uložený okresným súdom.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na skonštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný napadol rozsudok okresného súdu výlučne čo do výroku o treste, preto predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku vo vzťahu k tomuto výroku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, preto okresný súd so súhlasom okresného prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

Odvolací súd si všetky závery okresného súdu ohľadne uloženia trestu u obžalovaného prezentované v napadnutom rozsudku osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu-rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Obžalovaný je páchatelom trestnej činnosti, u ktorého bola zistená opakujúca sa recidíva, doposiaľ bol 6 krát súdne trestaný, z čoho je zrejмый jeho pasívny a ľahkovážny postoj k vlastnej protiprávnej činnosti ako aj dešpekt k akýmkoľvek zákonným normám. Ani predchádzajúce odsúdenia obžalovaného nemotivovali k vedeniu riadneho života, aj naďalej si ako zdroj svojej obživy zvolil cestu páchania trestnej činnosti.

V prípade tohto obžalovaného nešlo o príležitostné vybočenie zo zákonných noriem, ale o úmyselné a systematické páchanie trestnej činnosti. Z týchto dôvodov preto nepripadá do úvahy mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 trestného zákona tak, ako sa domáhal obžalovaný.

Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Za pomery páchatelia odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatelia, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatelia od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatelia, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatelia o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod.. Žiadne vyššie uvedené okolnosti odvolací súd nevzhladol a ani z týchto dôvodov neukladal mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona tak, ako sa domáhal obžalovaný. Záverom k uloženému trestu odvolací súd uvádza, že nečinnosť okresného súdu po dobu viac ako 3 mesiacov, čím malo dôjsť k porušeniu zásady prednostného a urýchlenného vybavovania väzobných vecí, nie je dôvodom zmysle ustálenej judikatúry súdov SR na postup podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona je aj výrok o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Takto uložený trest odňatia slobody je podľa názoru odvolacieho súdu trestom zákonným a spravodlivým, ktorý je spôsobilý plniť tak individuálnu ako i generálnu prevenciu, pričom zohľadňuje aj spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, poľahčujúcu okolnosť a osobu obžalovaného a jeho pomery.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolania obžalovaného I. Y. § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku a tiež § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.